

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ГД „Вътрешен пазар и услуги“

Услуги

Административно сътрудничество и мрежи между държавите-членки

АДМИНИСТРАТИВНО СЪТРУДНИЧЕСТВО ПО ДИРЕКТИВАТА ЗА УСЛУГИТЕ

**МЕХАНИЗЪТ ЗА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ И
ИНФОРМАЦИОННАТА СИСТЕМА ЗА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР
(IMI)**

Ръководство на потребителя и насоки

ВЪВЕДЕНИЕ

В член 29, параграф 3 и член 32, параграф 1 от директивата за услугите се съдържа изискването държавите-членки да информират другите държави-членки и Комисията за всякакви дейности по предоставяне на услуги, които биха могли да причинят сериозна вреда на здравето или безопасността на хората или на околната среда („механизъм за предупреждение“). Тази информация помага на държавите да предотвратяват рисковете и да предпазват получателите на услуги.

Бързият и сигурен обмен на информация за целите на механизма за предупреждение се гарантира от специално приложение на **Информационната система за вътрешния пазар (IMI)**.

Настоящият документ е предназначен за **практическо ръководство** на органите в държавите-членки, занимаващи се с предупреждения в IMI. Той се състои от две части:

Част 1: Ръководни насоки относно използването на механизма за предупреждение

Насоките целят да подпомогнат общото разбиране на **критериите и условията за изпращане на предупреждения** и да гарантират, че предупреждения се изпращат само когато това е абсолютно необходимо и когато критериите, определени в директивата за услугите, са спазени. В насоките се обяснява също така кога да се използват други функции в IMI системата, свързани с предупрежденията, като например приключването, оттеглянето и коригирането им. Обстоятелствата, при които тези функции се използват на практика, са илюстрирани с някои примери.

Част 2: Ръководство на потребителите на IMI за работа с предупреждения

В ръководството на потребителя се разглеждат **техническите аспекти** на работата с предупреждения в IMI. Описани са ролите, които органите и отделните потребители изпълняват при работа с предупреждения, и функциите, достъпни в IMI за всеки етап от процеса на предупреждение. Обяснено е и как да настроите системата, за да обработвате предупрежденията ефективно.

За повече информация за директивата за услугите моля посетете http://ec.europa.eu/internal_market/services/services-dir/index_en.htm.

Повече информация за IMI системата ще намерите на адрес http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net.

Ако имате технически проблем, свързан с предупрежденията в IMI, моля свържете се с IMI координатора, който ви е регистрирал в системата. За технически проблеми, които не могат да бъдат разрешени на място, Комисията е създавала бюро за помощ, с което можете да се свържете на адрес: ec-imi-alerts@ec.europa.eu.

СЪДЪРЖАНИЕ

ЧАСТ 1: РЪКОВОДНИ НАСОКИ ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА МЕХАНИЗМА ЗА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ.....	5
1. ВЪВЕДЕНИЕ: КАКВО Е ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА РЪКОВОДНИТЕ НАСОКИ?.....	6
ТАБЛИЦА 1: КОНТРОЛЕН ДОКУМЕНТ: ПРЕЦЕНЯВАНЕ ДАЛИ ДА СЕ ИЗПРАТИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ	7
ТАБЛИЦА 2: „КОМПРОМИСНО РЕШЕНИЕ“: СЕРИОЗНОСТ НА ВРЕДАТА — ВЕРОЯТНОСТ ОТ ВЪЗНИКВАНЕ НА ВРЕДА.....	8
ТАБЛИЦА 3: ОЦЕНКА СЪПКА ПО СЪПКА КОГА ДА СЕ ИЗПРАЩА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ	9
2. ПРЕГЛЕД НА КРИТЕРИИТЕ ЗА ИЗПРАЩАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ	12
3. ПОДРОБЕН ПРЕГЛЕД НА КРИТЕРИИТЕ.....	12
3.1. Поведение, специфични действия или обстоятелства, свързани с дейност по предоставяне на услуги	12
3.2. Сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда	14
3.3. Причинно-следствена връзка между ситуацията, свързана с услугите, и потенциалната сериозна вреда	15
3.4. Реален/конкретен риск.....	16
3.5. Необходимост рискът да има трансграничен ефект.....	18
4. КОЙ ИЗПРАЩА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ?	18
4.1. Предупреждения, изпратени от държавата-членка на установяване	18
4.2. Предупреждения, изпратени от държави-членки, различни от държавата на установяване.....	20
4.3. Предупреждения, изпратени от държавата-членка на установяване във връзка с предишно предупреждение от друга държава-членка	21
5. КОЙ ТРЯБВА ДА ПОЛУЧИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ?.....	21
6. ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ.....	21
6.1. Кога трябва да бъде приключено предупреждението?	21
6.2. Възражения срещу приключването.....	22
7. ОТТЕГЛЯНЕ/ОТМЕНЯНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ.....	22

8.	КОРИГИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ	23
9.	ИЗПРАЩАНЕ НА ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ	23
ЧАСТ 2: РЪКОВОДСТВО НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ НА ІМІ ЗА РАБОТА С ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ		25
10.	ВЪВЕДЕНИЕ	26
11.	ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ В ІМІ	26
	11.1. Модулната структура на ІМІ	26
	11.2. Жизнен цикъл на предупрежденията	26
12.	ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА И ТЕХНИТЕ РОЛИ	27
	12.1. Роли на органите при работа с предупреждения	27
	12.2. Потребителски профили при работа с предупреждения	29
13.	РАБОТА С ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ В ІМІ	32
	13.1. Изпращане на предупреждение	32
	13.2. Редактиране и поправка на предупреждение	33
	13.3. Оттегляне на предупреждение	34
	13.4. Управляване на получателите на предупреждение	34
	13.5. Изпращане и искане на допълнителна информация за предупреждение	35
	13.6. Приключване на предупреждение	35
14.	ПРОСЛЕДЯВАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯТА	38
	14.1. Автоматични електронни съобщения	38
	14.2. Списъци с предупреждения	38
	14.3. Отпечатване на предупреждения	38
15.	ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ	39
16.	ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА КООРДИНАТОРИ – СЪЗДАВАНЕ НА НЕОБХОДИМИТЕ СТРУКТУРИ ЗА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ВЪВ ВАШАТА СТРАНА	40
	16.1. Първа регистрация от Комисията	40
	16.2. Регистриране на органи и достъп до работата с предупреждения	40
	16.3. Свързване на органи и координатори	41

**Част 1: РЪКОВОДНИ НАСОКИ ОТНОСНО ИЗПОЛЗВАНЕТО НА МЕХАНИЗМА ЗА
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ**

1. ВЪВЕДЕНИЕ: КАКВО Е ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕТО НА РЪКОВОДНИТЕ НАСОКИ?

В своя член 29, параграф 3 и член 32, параграф 1 Директивата за услугите съдържа изискване държавите-членки да информират другите държави-членки и Комисията за всякакви дейности по предоставяне на услуги, които биха могли да причинят сериозни вреди на здравето и безопасността на хората или на околната среда („механизъм за предупреждение“). Тази информация следва да помага на държавите-членки да предотвратяват рисковете и да предпазват получателите на услуги.

Бързият и сигурен обмен на информация по „механизма за предупреждение“ ще бъде гарантиран посредством използването на специфично приложение на Информационната система за вътрешния пазар (наричана по-долу „IMI“).

Също така е важно да има общо разбиране на критериите и условията за подаване на предупреждения, за да се ограничат рисковете от изпращане на ненужни или неоснователни предупреждения. Освен това е необходима съгласуваност относно използването на разнообразните допълнителни функции в системата IMI, например приключване, оттегляне/отменяне и коригиране на предупреждения, както и изпращане на допълнителна информация.

Настоящите ръководни насоки се основават на концепциите, залегнали в Директивата за услугите, и по никакъв начин не стесняват или разширяват задълженията на държавите-членки. Тяхното предназначение е да помагат на държавите-членки да направляват националните органи, които са ангажирани с механизма за предупреждение.

Ръководните насоки не са изчерпателни и не претендират да обхващат всички възможни ситуации и обстоятелства. Националните органи следва да преценяват всеки случай по същество, като се съобразяват с критериите, заложи в Директивата за услугите, своя собствен опит и практика и всякакви други уместни съображения и методи.

Важно е да се отбележи, че ръководните насоки не засягат националните правила, определящи кой е отговорен за изпращането на предупреждение или за приемането на мерки.

С оглед на въздействието, което предупреждението може да окаже върху даден доставчик на услуги, е необходимо държавите-членки да гарантират, че обектът на предупреждение се ползва от адекватна защита по всяко време (преди, по време на и след изпращането на предупреждения). От особена важност е да се гарантира изпращането на предупреждения само тогава, когато това е действително обосновано. Ръководните насоки се ограничават до определяне на критериите по същество за изпращане, приключване, оттегляне и нанасяне на поправки по предупреждение, както и за изпращането на допълнителна информация. Те не разглеждат прилагането на общностни или национални правила относно правото на защита.

ТАБЛИЦА 1: КОНТРОЛЕН ДОКУМЕНТ: ПРЕЦЕНЯВАНЕ ДАЛИ ДА СЕ ИЗПРАТИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Стъпка 1	<u>Сериозната потенциална опасност свързана ли е с дейност по предоставяне на услуги/поведението на доставчик на услуги?</u>	→ Не × → не се изпраща предупреждение					
Стъпка 2	↓ Да √→	<u>Дейността по предоставяне на услуги попада ли в обхвата на Директивата за услугите?</u>			→ Не × → Не се изпраща предупреждение		
Стъпка 3	↓ Да √→	↓ Да √→	<u>Съществува ли опасност от сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда?</u>			→ Не × → Не се изпраща предупреждение	
Стъпка 4	Да √	Да √	↓ Да √→	<u>Съществува ли причинно-следствена връзка между предоставянето на услугата и потенциалната сериозна вреда?</u>		→ Не × → Не се изпраща предупреждение	
Стъпка 5	Да √	Да √	Да √→	↓ Да √→	<u>Съществува ли реален/конкретен риск от сериозна вреда?</u>		→ Не × → Не се изпраща предупреждение
Стъпка 6	Да √	Да √	Да √	Да √	↓ Да √→	<u>Съществува ли риск вредата да възникне в друга държава-членка?</u>	→ Не × → Не се изпраща предупреждение
Изпълнени ли са всички стъпки?... Да √→		ИЗПРАЩА СЕ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ					

ТАБЛИЦА 2: „КОМПРОМИСНО РЕШЕНИЕ“: СЕРИОЗНОСТ НА ВРЕДАТА — ВЕРОЯТНОСТ ОТ ВЪЗНИКВАНЕ НА ВРЕДА

	(По-малка вероятност←) Вероятност (→ По-голяма вероятност)	
(По-сериозна потенциална вреда)←Сериозна потенциална вреда →(По-малко сериозна потенциална вреда)	<p><u>Случай 4</u>: по-малко сериозна потенциална вреда и сравнително малка вероятност тя да възникне</p> <p>По принцип не се изпраща предупреждение</p>	<p><u>Случай 3</u>: по-малко сериозна потенциална вреда и сравнително голяма/много голяма вероятност тя да възникне</p> <p>В някои случаи се изпраща предупреждение</p>
	<p><u>Случай 2</u>: (много) сериозна потенциална вреда и сравнително малка вероятност тя да възникне</p> <p>По принцип се изпраща предупреждение</p>	<p><u>Случай 1</u>: (много) сериозна потенциална вреда и сравнително голяма/много голяма вероятност тя да възникне</p> <p>Изпраща се предупреждение</p>

Забележка: Целта на тази таблица е да илюстрира възможните компромисни решения между сериозността на потенциалните вреди и вероятността те да възникнат. В нея не се вземат под внимание другите критерии за изпращане на предупреждения, описани в настоящите ръководни насоки, които също трябва да бъдат удовлетворени преди изпращането на предупреждение.

ТАБЛИЦА 3: ОЦЕНКА СЪПКА ПО СЪПКА КОГА ДА СЕ ИЗПРАЩА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Стъпка 1: [Свързана ли е сериозната потенциална опасност с дейност по предоставяне на услуги/поведението на доставчик на услуги?](#)

Да, сериозната потенциална опасност е свързана с дейност по предоставяне на услуги/поведението на доставчик на услуги.

→ преминете към втора стъпка

Не

→ не се изпраща предупреждение

Стъпка 2: [Обхваната ли е дейността по предоставяне на услуги от Директивата за услугите?](#)

Ако не сте сигурни, натиснете тук за повече информация:

http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_bg.pdf

Да

→ преминете към трета стъпка

Не

→ не се изпраща предупреждение

Стъпка 3: [Съществува ли опасност от сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда?](#)

Когато оценявате това, вземете под внимание тежестта и степента на потенциалната вреда. Когато сериозността е особено голяма или степента е особено висока, може да бъде необходимо изпращането на предупреждение,

дори когато вероятността вредата да възникне е малка.

Да — поведението, специфичните свързани действия или обстоятелства могат да причинят сериозни вреди на здравето или безопасността на хората или околната среда

→ преминете към четвърта стъпка

Не, опасността от сериозна вреда не е достатъчно значителна

→ не се изпраща предупреждение

Стъпка 4: [Съществува ли причинно-следствена връзка между ситуацията, свързана с услугите, и потенциалната сериозна вреда?](#)

Да, съществува причинно-следствена връзка. Потенциалната вреда би се дължала до голяма степен на поведението, специфичните действия или обстоятелства.

→ преминете към пета стъпка

Не — не беше установена пряка причинно-следствена връзка между поведението, специфичните действия или обстоятелства и потенциалната сериозна вреда

→ не се изпраща предупреждение

Стъпка 5: [Съществува ли реален/конкретен риск от сериозна вреда? Когато оценявате това, вземете под внимание по-специално следните елементи:](#)

- Съществува ли все още рискът от сериозна вреда или има ли вероятност да възникне в близко бъдеще? *(ако отговорът е не, не се изпраща предупреждение)*
- Взети ли са някакви мерки за отстраняване или ограничаване на риска? *(ако това действие е отстранило риска/ако остатъчният риск е незначителен, не се изпраща предупреждение)*
- Какъв е нормалният тип получатели на услугата? *(ако получателят е тип лице, за което е по-трудно да идентифицира риска или да вземе предпазни мерки, рискът от вреда по принцип е по-висок)*

Да, съществува реален риск от сериозна вреда.

→ преминете към шеста стъпка

Не, рискът вече не съществува/не е вероятно да възникне отново в близкото бъдеще.

→ не се изпраща предупреждение

Стъпка 6: [Съществува ли риск вредата да възникне в друга държава-членка?](#)

Когато оценявате това, вземете под внимание по-специално следните елементи:

- Доставчикът предоставя ли услуги в други държави-членки?
- Доставчикът установен ли е в граничен регион?
- Съществува ли вероятност този вид услуги да се предоставят трансгранично?

Да, съществува трансграничен ефект.

→ изпраща се предупреждение

Не, няма трансграничен ефект.

→ не се изпраща предупреждение

2. ПРЕГЛЕД НА КРИТЕРИИТЕ ЗА ИЗПРАЩАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

Изискванията за изпращане на предупреждение и съответните критерии са определени в член 29, параграф 3 и член 32, параграф 1 от Директивата за услугите. Член 29, параграф 3 обхваща случаите, когато държавата-членка на установяване узнае за поведение или действия, които биха могли да причинят сериозна вреда, а член 32, параграф 1 съдържа подобно задължение за информиране от страна на държави-членки, различни от държавата на установяване. Макар двата члена да касаят различни ситуации, те обслужват една и съща цел и се основават на близки по своята същност принципи и критерии. Поради това критериите за изпращане на предупреждения са следните:

- а) поведението, специфичните действия или обстоятелства са свързани с дейност по предоставяне на услуги;
- б) съществува опасност от сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда;
- в) съществува причинно-следствена връзка между ситуацията, свързана с услугите, и потенциалната сериозна вреда;
- г) съществува реален риск;
- д) рискът има трансграничен ефект.

За да бъде изпратено предупреждение, за конкретната разглеждана ситуация трябва да бъдат удовлетворени **всички** посочени критерии.

3. ПОДРОБЕН ПРЕГЛЕД НА КРИТЕРИИТЕ

3.1. Поведение, специфични действия или обстоятелства, свързани с дейност по предоставяне на услуги

3.1.1. Обхванати ситуации

Предупреждение следва да се изпраща единствено, след като е било установено, че може да бъде причинена сериозна вреда от дейност по предоставяне на услуги, **която попада в обхвата на Директивата за услугите**¹. „Механизмът за предупреждение“ не обхваща например ситуации, при които рискът от вреда се създава от транспортни услуги, здравни услуги или частни охранителни услуги, тъй като те попадат извън обхвата на Директивата за услугите.

Фактът, че дадена услуга се предоставя законно в дадена държава-членка не означава, че държавата-членка не може да изпрати предупреждение за поведение

---

¹ член 2 от Директивата за услуги. За допълнителни пояснения относно обхвата на прилагане на Директивата за услугите вижте раздел 2.1 от Ръководството за прилагане на Директивата за услугите на http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_en.pdf.

или определени действия, които в контекста на предоставяне на тази услуга създават риск от сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда.

Рискът от сериозна вреда трябва да възниква поради **поведението** на доставчика на услуги или при всякакви **други обстоятелства**, свързани с дейността по предоставяне на услугата. Следователно не следва да се изпраща предупреждение за поведение или действие, което би могло да причини вреда, но **не е свързано с предоставянето на услуги**.

Пример

Ако доставчик на услуги, който предлага езикови курсове, бъде арестуван за опасно управление на превозно средство, няма да има основание за изпращане на предупреждение до други държави-членки. Поведението, представляващо опасност, няма връзка с предоставянето на услугата.

Примери за поведение, което може да създаде рискове, са²:

- **Недвусмислено действие** на доставчика на услуги, например опасно поведение или представяне на невярна информация (например безотговорно третиране на отпадъци, които могат да причинят вреда на околната среда, или предоставяне на неправилни съвети относно храненето, които могат да увредят здравето на хората).
- **Бездействие или липса на надзор** от страна на доставчика на услуги, например непредприемане на необходимите превантивни мерки или липса на основни инструкции за получателите на услугите (например относно максималната продължителност на облъчване в солариум).
- **Неуместната употреба на безопасно оборудване или употребата на опасно оборудване** за предоставяне на услугата (например използване в закрити помещения на звуково оборудване, което е предвидено за използване само на открито, или използване на опасни атракции по пътуващите панаири).

3.1.2. Ситуации, при които механизмът за предупреждение не може да се използва — връзки между механизма за предупреждение съгласно Директивата за услугите и съществуващи механизми за предупреждение относно стоки

При настоящия механизъм за предупреждение **рискът трябва да е свързан с поведение, специфични действия или обстоятелства в контекста на дейност по предоставяне на услуги**.

Механизмът за предупреждение не трябва да се използва в случаи, когато рискът произтича от потребителски стоки. В тези случаи следва да се използват

---

² Когато се преценява дали да бъде изпратено предупреждение, не е необходимо да се установи вина или небрежност във връзка с въпросното поведение.

системите за бързо предупреждение относно стоки³. Това ще осигури на държавите-членки подробности относно опасността, причинявана от продукта, така че да могат да предприемат мерки за изтеглянето му от пазара.

При все това, в някои случаи **поведението на доставчика на услуги може да бъде свързано с употребата на стоки като част от предоставянето на услугата** и ако съществува сериозен риск, ще бъде необходимо да се използва механизмът за предупреждение. Такъв например би бил случаят, при който при предоставянето на услугата даден доставчик на услуги **използва по неуместен начин безопасни стоки**, причинявайки риск за здравето или безопасността на хората или околната среда.

Пример

За определени козметични процедури доставчикът на услуги X използва анестетични кремове, като надвишава указаната дозировка. Неуместната употреба на тези кремове причинява риск за здравето на хората. Тъй като услугата става опасна поради неправилната употреба на анестетика (не поради анестетика сам по себе си), следва да се използва механизмът за предупреждение съгласно Директивата за услугите.

Друг сценарий е употребата на опасен продукт при предоставяне на услуга. В този случай може да е необходимо да се изпрати допълнително предупреждение чрез механизма за предупреждение съгласно Директивата за услугите, дори ако вече е било изпратено предупреждение чрез механизма за предупреждение относно стоки. Такъв би бил случаят например, при който доставчик на услуги продължава да употребява опасни потребителски стоки в дейността по предоставяне на услуги, независимо че те са били изтеглени от пазара или са били изискани обратно от производителите или дистрибуторите.

Пример

Предупреждение по системата RAPEX съобщава за опасна играчка, която впоследствие е изтеглена от пазара във всички държави-членки. Държава-членка А е запозната с факта, че доставчикът на развлекателни услуги за деца X продължава да употребява опасната играчка в своите представления в няколко държави-членки. Това поведение би могло да причини сериозна вреда на здравето на децата. Държава-членка А следва да изпрати предупреждение чрез механизма за предупреждение съгласно Директивата за услугите, уведомяващо за опасността от развлекателната услуга, предоставяна от X.

3.2. Сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда

За да бъде изпратено предупреждение, потенциалната вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда трябва да бъде **сериозна**. Два фактора, които изглеждат особено уместни в този случай, са: а) потенциалната сериозност на вредата и б) потенциалната степен на вредата.

---

³ Т.е. системите за бърз обмен на информация относно нехранителни потребителски продукти (RAPEX), храни и фуражи (RASFF) или медицински изделия — системата за безопасност на медицинските изделия.

3.2.1. Сериозност на вредата

Оценката на потенциалната сериозност на вредата трябва да се основава на проучването на възможните последствия от поведението на доставчика на услуги или от обстоятелствата.

- **Сериозната вреда за здравето или безопасността на хората** би включвала увреждане на тяхното физическо или психическо благосъстояние, като сериозни наранявания (например фрактури, увреждане на вътрешни органи, увреждане на зрението или слуха, тежки изгаряния на кожата или порязвания и др.), хронични или други тежки заболявания, психически разстройства и др.
- **Сериозната вреда за околната среда** (естествена и градска) би включвала тежко замърсяване в неговите различни форми (замърсяване на въздуха и на водата, замърсяване на почвата с хербициди, пестициди или тежки метали, шумово и светлинно замърсяване), щети от пожари и разрушаване на екосистемите и биоразнообразието.

3.2.2. Степен на вредата

При оценяване сериозността на потенциалната вреда трябва да се вземат предвид броят хора или територията, които могат да бъдат засегнати. Когато степента е особено висока, сериозността на вредата ще бъде логично по-голяма.

Пример

Доставчик на услуги, установен в държава-членка А, не спазва хигиенните стандарти и предоставяните от него услуги по приготвяне и доставяне на храна са причинили леко хранително отравяне на голям брой хора в държава-членка Б. Въпреки че по принцип лекото хранително отравяне може да се разглежда като вреда за здравето на хората, която не е сериозна, големият брой потенциално засегнати хора означава, че вредата все пак може да бъде считана за сериозна.

3.3. Причинно-следствена връзка между ситуацията, свързана с услугите, и потенциалната сериозна вреда

Трябва да има **пряка причинно-следствена връзка** между поведението или обстоятелствата и потенциалната сериозна вреда.

Такава връзка не съществува, когато рискът от вреда, въз основа на който се изпраща предупреждението, е предизвикан или причинен в много значителна степен от *непреодолима сила* или от трета страна (включително получателя на услугата).

Пример

Получателят на услуга Х претърпява сериозна вреда поради неспазване на указанията, които е бил изрично приканен да спазва при използването на оборудване за гмуркане. В този случай вредата не е причинена от поведението на доставчика, а по-скоро от поведението на получателя на услугата.

3.4. Реален/конкретен риск

Важно е да се отбележи, че узнаването за опасно поведение или специфични действия от страна на доставчик на услуги в дадена държава-членка не трябва да води автоматично до изпращане на предупреждение от тази държава-членка. Това, което е важно, е да се установи **наличието на реален риск**. Реален риск съществува, когато опасната ситуация, свързана с дейност по предоставяне на услуга:

- **все още съществува** към момента на изпращане на предупреждението или
- е (достатъчно) **вероятно да възникне** в (близко) бъдеще.

Дали съществува **достатъчна вероятност** опасната ситуация да възникне в бъдеще е нещо, което трябва да бъде установено с оглед на всички **факти/обстоятелства**, и по-специално дали такива опасни ситуации или потенциални вреди са възниквали в миналото и дали са налице признаци, че е възможно да настъпят промени в поведението на доставчика на услуги или в обстоятелствата.

Напълно случайните злополуки не могат да бъдат нито предвидени, нито предотвратени. Ако не съществуват доказателства, че дадена злополука, която се е случила в хода на предоставяне на услугата, може да се случи отново, няма да бъде необходимо да се изпраща предупреждение, независимо колко сериозна може да бъде произтичащата вреда.

Пример

Доставчикът на услуги X предлага иновационни процедури за третиране на кожа, които създават явна опасност за здравето на хората. Съществуват основания да се счита, че в поведението на доставчика на услуги X няма да настъпи промяна, освен ако не му бъде наложена такава. Рискът от вреда ще продължи дотогава, докато доставчикът на услуги X продължава да предоставя услугите. Всяка държава-членка, която узнае за вредата, следва да предупреди държавата-членка на установяване и всяка друга държава-членка, в която може да се очаква X да предоставя услуги.

Определени услуги съдържат в себе си **присъща степен на риск**, като някои „високорискови“ спортове (например парапланеризъм, скокове с парашут, скокове с бърджи и др.) или мероприятия като автомобилни ралита в градски условия.

Когато услуга с присъща опасност се предоставя законно в дадена държава-членка, е ясно, че не следва да се изпраща предупреждение до други държави-членки. При все това, когато определено поведение или специфични действия на даден доставчик на услуги биха увеличили значително риска, присъщ на такава услуга, следва да се изпрати предупреждение, информиращо другите държави-членки относно опасността, която създава поведението или специфичните действия на въпросния доставчик на услуги (при условие че са удовлетворени всички критерии за изпращане на предупреждение).

Пример

Ако държава-членка A разрешава предоставянето на услуги за скачане с бърджи, тя не може да изпрати предупреждение, ако констатира, че доставчик на услуги X предлага законно такива услуги на нейната територия. При все това, ако са

налице данни, че доставчикът на услуги X повишава риска, който е присъщ на скоковете с бърнджи, като предоставя услуги, които не отговарят на изискванията за безопасност, държава-членка А следва да изпрати предупреждение до държавата-членка на установяване на X.

Несъмнено, когато потенциалната вреда е особено сериозна, изпращането на предупреждение може да се счита за обосновано, дори и при малка вероятност вредата да се случи в бъдеще.

Два фактора изглежда са от особено значение в този случай: а) ефектът от мерките, приети от доставчика на услуги или от държавите-членки с оглед отстраняването или ограничаването на риска и б) средностатистическия тип получатели на услугата и тяхната способност да разбират и избягват риска.

3.4.1. Ефект от мерките, приети от доставчика на услуги или от държавата-членка с оглед отстраняването или ограничаването на риска

При определени условия мерките, приети доброволно от доставчика на услуги, могат да отстранят риска. По аналогичен начин, мерките, предприети от държавата-членка на установяване или от други държави-членки в съответствие с правото на ЕО, и по-специално с Директивата за услугите, могат значително да намалят риска или да го премахнат изцяло. Не се изпраща предупреждение, когато не съществува риск.

По правило, държавата-членка на установяване ще може да предприема стъпки за отстраняване на риска, следователно повечето предупреждения ще се изпращат от държави-членки, различни от държавата на установяване.

3.4.2. Тип на получателите и тяхната способност да разбират и избягват риска

Когато се оценява вероятността да настъпи дадена опасност, е важно също така да се вземе предвид **познаването на риска от страна на типичните получатели на услугата и възможността да вземат предпазни мерки срещу него**, така че рискът да бъде степенуван.

Познаването на риска може да зависи от **типа потребители на услугата**. Когато дадена услуга се предоставя от предприятие на предприятие, е възможно получателите да бъдат по-добре запознати и по-способни да вземат предпазни мерки, отколкото когато услугата се предоставя от предприятие на отделни потребители. По аналогичен начин, когато услугата е предназначена за възрастни хора, деца или лица с физически или психически увреждания, рискът от вреда, произтичаща от поведение или специфични действия, може да бъде по-висок.

Пример

Държава-членка узнава за дейност по предоставяне на услуга, която засяга деца и би могла да причини сериозна вреда за тяхната безопасност. Тъй като децата по правило осъзнават в по-малка степен риска и поради това не са в състояние да вземат предпазни мерки срещу него, вероятността вредата да настъпи изглежда по-висока, отколкото когато рисковата дейност е предназначена за възрастни.

За други групи лица вероятността от настъпване на вредата може да бъде висока, когато доставчикът на услуги не осигурява адекватни предпазни средства, предупреждения или указания и опасността не е очевидна.

Пример

Доставчик на услуги А предоставя съвети относно храненето, които могат да причинят значителни вреди на лица, страдащи от специфични хранителни дисбаланси. Получателите изглежда не са наясно с тази опасност. Предвид факта, че тези съвети за хранене представляват новост, информацията сред широката общественост относно рисковете е много ограничена. Когато преценяват дали е вероятно вредата да бъде нанесена в бъдеще, държавите-членки трябва да отчетат, че възрастните няма да бъдат в състояние да вземат достатъчни предпазни мерки.

3.5. Необходимост рискът да има трансграничен ефект

Преди дадена държава-членка да изпрати предупреждение, тя следва да удостовери, че има достатъчно висока вероятност вредата да настъпи **в други държави-членки**, което означава да бъдат разгледани всички фактори, които биха могли да покажат, че е вероятно доставчикът на услуги да бъде активен в други държави-членки.

Очевидно, ако доставчикът на услуги е установен в държава-членка, различна от държавата, в която възниква рискът, е по-лесно да се предположи риск от настъпване на вредата в друга държава-членка. Признаците могат да бъдат установени и въз основа на типа услуга или мястото на установяване на доставчика на услугата, което (ако е географски разположено в близост до друга държава-членка) би могло да предположи дейност в други държави-членки. За услуги по интернет може с по-голяма степен на вероятност да се предполага наличие на трансграничен ефект.

Когато вредата е причинена от употребата на дефектно оборудване, което може да се използва в други държави-членки, е по-лесно да се установи трансграничен ефект на риска.

4. КОЙ ИЗПРАЩА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ?

Директивата за услугите прави разграничение между предупреждения, изпратени от държавата-членка на установяване (член 29, параграф 3) и от други държави-членки (член 32, параграф 1). Тези две ситуации са разгледани поотделно по-долу.

4.1. Предупреждения, изпратени от държавата-членка на установяване

В много случаи няма да бъде необходимо държавата-членка на установяване да изпраща предупреждение, тъй като веднага щом узнае за сериозна опасност за здравето или безопасността на хората или околната среда, тя по принцип ще предприеме незабавни мерки за предотвратяване на рисковете. По правило би следвало мерките да гарантират отстраняването на риска (например на доставчика на услуги не се разрешава да продължи да предоставя услугите, дефектното оборудване се ремонтира и др.). В отсъствието на (продължаващ) риск от сериозна

вреда за здравето и безопасността на хората или околната среда в други държави-членки не следва да се изпраща предупреждение.

При все това, съществуват ситуации, при които може да е необходимо държавата-членка на установяване да изпрати предупреждение, независимо от предприетите мерки, например:

- Когато държавата-членка на установяване не е сигурна, че мерките, предприети срещу доставчика на услуги, могат да бъдат ефективно приведени в действие или че те са достатъчни за предотвратяване на възникването на риска.

Пример

Държава-членка А получава жалба срещу доставчик на услуги, който създава много сериозен риск за здравето на получателите на услугата. На мястото на установяване не могат да бъдат предприети незабавни и ефективни мерки за отстраняване или предотвратяване на риска, тъй като доставчикът на услуги към този момент се намира извън територията на държавата и предоставя услуги в други държави-членки.

- Когато държавата-членка на установяване узнае, че доставчикът на услуги използва едно и също оборудване, за да предоставя услуги в други държави-членки.

Пример

Държава-членка А узнава, че доставчикът на услуги Х организира велосипедни обиколки в държава-членка А и в държава-членка Б. В държава-членка А Х използва велосипеди, които не са подходящо поддържани, като по този начин създава риск за безопасността на хората. Държава-членка А има сериозни основания да смята, че същите велосипеди се използват в държава-членка Б.

- Може да има случаи, при които сериозната вреда за здравето и безопасността на хората няма да следва пряко от поведението или от специфичните действия, които я причиняват, а ще бъде установена на по-късен етап. Когато поведението или специфичните действия, които създават риск, вече са извършени в други държави-членки, вече няма да бъде възможно държавата-членка на установяване да предприеме действия за отстраняване на риска. В тези случаи следва да се изпрати предупреждение, за да могат другите държави-членки да предприемат мерки от своя страна.

Пример

Доставчикът на услуги Х, установен в държава-членка А, развива дейност по изграждане на покриви и тавани. Някои от неговите покриви пропадат, причинявайки сериозен риск от вреди за хората в жилищата. Проверките показват, че пропадането се дължи на небрежност. Държава-членка А узнава, че доставчикът Х е работил в други държави-членки и затова изпраща предупреждение до всички държави-членки, за да спомогне за предотвратяването на бъдещи вреди.

Фактът, че държавата-членка на установяване не е предприела мерки, не пречи на държавата-членка да изпрати предупреждение. При все това, ако непредприемането на мерки се дължи на липсата на доказателства за съществуването на риск или за сериозността на потенциалните вреди, държавата-членка следва да не изпраща предупреждение до другите държави-членки.

Пример

Държава-членка А получава няколко жалби срещу доставчик на услуги X, обвиняващи го в причиняване на сериозен риск за здравето на хората. Жалбите са явно неоснователни. В резултат, срещу X не са предприети мерки. В този случай държава-членка А не следва да изпраща предупреждение до други държави-членки.

4.2. Предупреждения, изпратени от държави-членки, различни от държавата на установяване

Когато държава-членка, различна от държавата на установяване, узнае за сериозни специфични действия или обстоятелства, които могат да причинят сериозни вреди на здравето или безопасността на хората или на околната среда на нейна територия или на територията на други държави-членки, тази държава-членка трябва да уведоми държавата-членка на установяване, другите засегнати държави-членки и Комисията във възможно най-кратък срок от време.

В повечето случаи този тип предупреждения е вероятно да се изпращат от държавата-членка, където се предоставя услугата.

За разлика от мерките, предприемани от държавата-членка на установяване, мерките, предприемани от държавата, където се предоставя услугата, често само ще предотвратяват рисковете на нейната територия. В резултат, рисковете за другите държави-членки може да останат налице. В такива случаи ще бъде необходимо да се изпрати предупреждение до държавата-членка на установяване, другите засегнати държави-членки и Комисията.

Пример

Доставчик на услуги X, установен в държава-членка А, предоставя услуги по промишлено почистване в държава-членка Б. След получаване на жалби държава-членка Б провежда проверка и констатира, че X е изхвърлил отпадъци от своята дейност по опасен начин, който създава риск от сериозна вреда за околната среда. Органите на държава-членка Б разполагат с данни, че X продължава тази своя практика. X също така предлага своите услуги в държави-членки В и Г. Като предпазна мярка, те изпращат предупреждение до държавата-членка на установяване А и до държавите-членки В и Г.

След получаване на такова предупреждение държавата-членка на установяване следва да проучи случая и да предприеме мерки за предотвратяване на риска като цяло.

4.3. Предупреждения, изпратени от държавата-членка на установяване във връзка с предишно предупреждение от друга държава-членка

Когато независимо от мерките, предприети от държавата-членка на установяване, рискът продължава да е налице, в съответствие с член 29, параграф 3 от Директивата за услугите държавата-членка на установяване ще трябва да информира всички други засегнати държави-членки, т.е. предупреждение ще бъде изпратено до тези държави-членки, които все още не са получили такава, а до останалите държави-членки ще бъде изпратена актуализирана информация⁴.

5. КОЙ ТРЯБВА ДА ПОЛУЧИ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ?

Директивата за услугите прави разграничение между предупреждения, изпратени от държава-членка на установяване (член 29, параграф 3) и от други държави-членки (член 32, параграф 1). Когато държавите-членки трябва да определят кои държави-членки са засегнати от дадено предупреждение, компетентните органи могат да вземат предвид следните фактори:

- архиви за предоставяне на услуги в други държави-членки в миналото. Този фактор ще бъде още по-определящ, ако дейността по предоставяне на услуги в друга държава-членка е била извършвана от същите лица, чието поведение причинява опасността, или със същото оборудване, което създава риска;
- тип на услугата;
- място на установяване на доставчика на услугата.

6. ПРИКЛЮЧВАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ

6.1. Кога трябва да бъде приключено предупреждението?

За да бъдат защитени доставчиците на услуги, които са предмет на предупреждение, предупрежденията трябва да се изпращат, само когато са основателни, т.е. когато са удовлетворени всички критерии, описани в раздел III на настоящите ръководни насоки. Също толкова важно е да се гарантира, че предупрежденията се приключват веднага, след като основанията престанат да съществуват.

Обикновено причина за приключване на предупреждението ще бъде изчезването на риска от сериозна вреда за здравето или безопасността на хората или околната среда. Например, доставчикът на услуги може доброволно да е предприел мерки за отстраняване на риска (например да е заменил дефектното оборудване или да е предоставил точни указания на получателите, отстранявайки по този начин риска, който е причина за изпращане на предупреждението). Възможно е също така рискът да е отпаднал поради мерки, предприети от държавите-членки в съответствие с правото на Общността (например държавата-членка на

---

⁴ За да се избегне объркване и с цел съгласуваност, тази нова информация ще бъде ясно обвързана със съществуващото в системата предупреждение.

установяване може временно да е преустановила действието на разрешителното на доставчика да извършва своята дейност).

Информацията, че рискът вече не съществува, може да постъпи в самата държава-членка на установяване и/или да бъде предадена от други държави-членки посредством механизма за предупреждение (виж раздел IX по-долу). След като стане известно, че рискът е изчезнал, държавата-членка, която е изпратила предупреждението, следва незабавно да изпрати предложение за неговото приключване.

6.2. Възражения срещу приключването

За да се предотврати злоупотреба с функцията за приключване и за да се избегнат ситуации, при които дадено предупреждение се приключва, независимо че една или повече държави-членки знаят, че рискът продължава да е налице, предложението за приключване ще трябва да бъде надлежно обосновано и другите засегнати държави-членки следва да имат възможност да възразят срещу приключването, ако разполагат с доказателства, че рискът продължава да съществува. Държавите-членки, засегнати от дадено предупреждение, следва да имат възможност да възразят срещу приключването, само ако имат конкретни данни, че рискът все още е налице. Поради това държавите-членки следва да представят основания и да подкрепят евентуалните си възражения с доказателства.

7. ОТТЕГЛЯНЕ/ОТМЕНЯНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ

Предназначението на критериите за изпращане на предупреждения, описани в настоящите ръководни насоки, е да се избегне изпращането на неоснователни или необосновани предупреждения. Въпреки тези предпазни мерки, дадена държава-членка все пак може да изпрати предупреждение въз основа на информация или сведения, които са неверни или неточни, но по отношение на които грешката е констатирана едва на по-късен етап.

Пример

Компетентните органи на държава-членка А разполагат с данни, че доставчикът на услуги X, който е установен в държава-членка Б и предоставя строителни услуги в държава-членка А, незаконно е изхвърлил отпадъци на нейната територия, причинявайки по този начин вреда на околната среда. Държава-членка А изпраща предупреждение до държава-членка Б, за да се предотвратят бъдещи вреди. Допълнителни проверки, извършени от държава-членка А, показват, че отпадъците са били изхвърлени не от доставчик на услуги X, а от доставчик на услуги Y, който е работел на един и същ обект с доставчик X. Доставчик на услуги Y е установен в държава-членка А и не предоставя трансгранични услуги. Следователно, държава-членка А оттегля предупреждението.

След като грешката стане известна, държавата-членка, която е изпратила предупреждението, следва незабавно да изпрати искане за неговото оттегляне/отменяне. Това автоматично ще бъде съобщено на всички получатели на първоначалното предупреждение. Трябва да бъде дадено обяснение защо предупреждението е неоснователно (и следователно трябва да бъде оттеглено).

Важно е да се отбележи, че предупреждение следва да се оттегли, само когато държавата-членка, която го е завела, узнае, че критериите за изпращане на предупреждението по начало не са били удовлетворени. Ако съществувалият към момента на изпращане на предупреждението риск е отпаднал впоследствие, предупреждението следва да бъде приключено (а не оттеглено), както е описано по-горе.

8. КОРИГИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Колкото и внимателно да се проверяват предупрежденията и да се представят доказателствата, е възможно на по-късен етап да възникне необходимост от корекции. Това може да се случи например, ако първоначалната информация, съдържаща се в предупреждението, се окаже частично погрешна. Например, към момента на изпращане на предупреждението държавата-членка, която го завежда, може да е въвела погрешно името или адреса на доставчика на услуги (или може изобщо да не е въвела тази информация, тъй като не е разполагала с нея). В такива случаи е важно първоначалното предупреждение да бъде коригирано във възможно най-кратък срок след разкриване на погрешната информация.

9. ИЗПРАЩАНЕ НА ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

С цел свеждането до минимум на риска и осигуряването на добро сътрудничество между държавите-членки е важно информацията, която се съдържа в дадено предупреждение, да бъде възможно най-пълна и засегнатите държави-членки да имат на разположение цялата съществена информация. От особена важност ще бъде осигуряването на допълнителна информация, ако това може да спомогне за ускоряване на приключването на предупреждението или за повишаване на осведомеността на другите държави-членки относно съществуването на сериозен риск. Това ще даде на държавата-членка, която изпраща предупреждението, и на всички други засегнати държави-членки възможност да предоставят на другите държави-членки обратна връзка или допълнителна информация по предупреждения, които ще бъдат ясно обвързани с първоначалното съобщение за предупреждение. Примери за това са случаите, когато:

- държавите-членки, които са получили предупреждение, искат да удостоверят, че въпросната услуга действително се предоставя на тяхната територия и че те потвърждават или опровергават съдържащата се в първоначалното предупреждение информация въз основа на своите наблюдения/данни;
- държавите-членки, които са изпратили или получили предупреждение, искат да предоставят информация относно мерките, които са предприели срещу доставчика на услуги в съответствие с правото на Общността, за да ограничат или премахнат риска;
- държавите-членки, които са получили предупреждение, желаят да поискат допълнителна информация от държавата-членка, която го е изпратила, например когато се счита, че съдържащата се в предупреждението информация е неясна или непълна;
- държавите-членки, които са получили предупреждение, искат да уведомят другите държави-членки, че от тяхна гледна точка предупреждението може да бъде приключено, тъй като според тях рискът вече не е налице (на тяхната територия).

Важно е да се избягва многократното изпращане на информация или изпращането на неуместна/маловажна информация във връзка с предупрежденията.

**ЧАСТ 2: РЪКОВОДСТВО НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ НА ГИ ЗА РАБОТА С
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ**

10. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящото ръководство разглежда **техниката на работа** с предупреждения в Информационната система за вътрешния пазар (IMI). Описани са ролите, които органите и отделните потребители изпълняват при работа с предупреждения, и операциите, достъпни в IMI за всеки етап от тази работа. Обяснено е и как да настроите системата, за да обработвате предупрежденията ефективно във всяка страна.

Ръководството е съсредоточено върху функциите на IMI, които са **непосредствено свързани с предупрежденията**. За обща информация за използването на IMI, например как да се регистрирате в системата и да обменяте информация чрез нея, моля разгледайте материалите на уебсайта на IMI (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/training_en.html), и по-специално:

- **Ръководството за потребителите на IMI и**
- **Интерактивните онлайн уроци („Captive“).**

За повече информация за критериите и условията за изпращане на предупреждения моля вижте първата част на настоящия документ – „Ръководни насоки относно използването на механизма за предупреждение“.

11. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ В IMI

11.1. Модулната структура на IMI

IMI е единна информационна система, съставена от отделни части (**модули**) за всяка законодателна област, за която се използва. Всеки модул поддържа един или повече **работни процеси**. В модула за директивата за услугите има един процес за стандартния обмен на информация и отделен процес за механизма за предупреждение. Достъпът до всеки работен процес е ограничен и се дава само на специално регистрирани за него органи. Това означава, че орган, работещ с предупреждения в IMI, трябва да има достъп до (1) IMI системата, (2) модула за услугите и (3) работния процес по предупреждения.

11.2. Жизнен цикъл на предупрежденията

Всяко предупреждение обикновено преминава през пет етапа, определяни от действащите лица.

- (1) Всеки орган от държава от Европейското икономическо пространство (ЕИП), регистриран за работата по предупреждения, може да бъде **инициатор** на предупреждение, когато научи за опасна дейност по предоставяне на услуги в своята област на компетентност. Органът **изпраща** предупреждението до координатор по предупреждения в своята държава. Координаторът **проверява** предупреждението и го **излъчва** до другите държави-членки.

- (2) Във всяка държава координатор, определен за „получател на входящи предупреждения“, **потвърждава получаването** на предупреждението и го **разпространява** до съответните координатори и органи в страната. Координаторите по предупреждения могат да **добавят нови получатели**.

Имайте предвид, че „изпращането“ и „разпространяването“ в контекста на работата с предупреждения в ИМІ винаги се отнася до действия в рамките на една и съща държава, а „излъчването“ е свързано с изпращането на информация от една държава до друга.

- (3) Държавата на установяване на въпросния доставчик на услуги отговаря за **приключване** на предупреждението след премахването на риска. Когато държавата на установяване не е известна, за приключването отговаря държавата инициатор.

Всеки орган, получил предупреждението в държавата на установяване, може да **направи предложение за приключване** на предупреждението. Всички останали органи, участващи в предупреждението в тази страна, могат да **коментират предложението за приключване**. След като постигнат съгласие, избраният координатор („**координаторът по приключването**“) може да **излъчи предложението за приключване** до всички други засегнати държави.

- (4) След това всички държави, получили предупреждението, могат да **възразят срещу приключването** му, ако имат сведения, че рискът продължава да съществува. Тези възражения се **изпращат** до координатор по предупреждения, който може да ги **излъчи** до другите страни участници.

Имайте предвид, че органите от държавата, предлагаща приключването, могат да „**коментират**“ предложението преди излъчването му. След излъчването му органите от другите държави могат да „**възразяват**“ срещу него.

- (5) След като се увери, че рискът е бил премахнат, координаторът по приключването в държавата на установяване може да **приключи** предупреждението.

По време на целия жизнен цикъл на предупреждението, всички участващи държави могат да добавят допълнителна информация към него по всяко време.

12. ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА И ТЕХНИТЕ РОЛИ

12.1. Роли на органите при работа с предупреждения

Когато органите получат достъп до работата по предупреждения в ИМІ, те получават роля на **орган по предупреждения** или **координатор по предупреждения**. Един от координаторите се определя за **получател на входящи предупреждения** за своята държава⁵. Тези роли са независими от ролите, които

⁵ В интерес на добрата координация и от съображения за сигурност на данните Комисията препоръчва определяне на един-единствен получател на входящи предупреждения във всяка

органице изпълняват в ІМІ в други случаи. Например национален ІМІ координатор (NIMIC) може да действа като орган по предупреждения, а орган, подчинен на координатор при обикновен обмен на информация, може да действа като координатор по предупреждения.

12.1.1. Орган по предупреждения

Органите по предупреждения обикновено имат компетенции в областта на здравето и безопасността на хората или в областта на околната среда. Те могат да бъдат **инициатори** на предупреждения и да ги **изпращат** до координатор по предупреждения, с който са свързани. Могат също така да **получават** предупреждения, изпратени до тях от получателя на входящи предупреждения или от координатор по предупреждения и да **реагират** на тях. Могат да **изпращат предложения за приключване** и да ги **коментират**. Когато друга държава предложи приключване, те могат да **изпращат възражения** до своя координатор по предупреждения.

12.1.2. Координатор по предупреждения

Задачата на координаторите по предупреждения е да гарантират излъчването на предупреждения само когато те са необходими и подходящо обработени. Обикновено те имат компетенции в областта на здравето и безопасността на хората или в областта на околната среда. Трябва също така да имат добра обща представа за административните структури, свързани с предупрежденията в тяхната държава. Координаторите по предупреждения могат да **излъчват** предупреждения до други държави и да **добавят органи и координатори по предупреждения като получатели** на входящи предупреждения. Могат да **излъчват допълнителни сведения**, да **излъчват предложения за приключване** на предупреждение и в случай на подобни предложения, идващи от други държави – да **излъчват възражения против приключването**. Освен това координаторите по предупреждения могат да изпълняват всички функции на органите по предупреждения. Това означава, че могат например да бъдат инициатори на предупреждение, което след това да излъчат.

12.1.3. Координатор, определен за получател на входящи предупреждения

Координаторът, определен за получател на входящи предупреждения, е най-важното действащо лице в своята държава по отношение на предупрежденията. Той **потвърждава получаването** на всяко ново предупреждение и отговаря за **първоначалното му разпространение** до органите и координаторите по предупреждения в неговата държава. Той гарантира, че предупреждението се препраща само до координаторите и/или органите, които са компетентни да го обработят. Поради тази причина получателят на входящи предупреждения трябва добре да познава административните структури в своята държава.

държава-членка. Въпреки това е технически възможно да бъдат регистрирани няколко получателя, например по един за всяка провинция от дадена федерална държава.

Освен входящите предупреждения той автоматично **получава и всяко изпратено от неговата държава предупреждение**, което му позволява да държи под око всички входящи и изходящи предупреждения.

Освен това получателят може да извършва всички действия, достъпни за органите и координаторите по предупреждения. Това означава например, че той може да бъде инициатор на предупреждения и да ги излъчва.

12.1.4. Настройка „окончателно одобрение“ за координаторите по предупреждения

IMI дава на страните членки известна свобода при определянето на отношенията между органите и координаторите по предупреждения. Координаторите (включително получателите на входящи предупреждения) могат да получат право да **редактират или изтриват съдържанието** на получаваните от тях предупреждения и свързаната с тях информация. За да получат това право, в **настройките за работата по предупреждения** на координаторите трябва да бъде отменена кутийката, посочваща, че те имат право на „**окончателно одобрение**“ за предупрежденията, които излъчват от името на своята държава.

Когато даден координатор няма окончателно одобрение, органът инициатор запазва правото да редактира или изтрива предупрежденията или свързаните с тях сведения, които е изпратил.

12.2. Потребителски профили при работа с предупреждения

Когато даден орган получи достъп до работата с предупреждения в модула на IMI за услугите, **администраторът на местни данни** от този орган (отговарящ за регистриране на потребители и управление на данните за органа) автоматично получава всички потребителски права за предупрежденията⁶. След това той може да разпредели тези права между колегите си според техния брой и отговорности във връзка с предупрежденията.

12.2.1. Разглеждащ предупреждения

Разглеждащите предупреждения виждат **всички данни за всички предупреждения**, до които техният орган има достъп (включително съдържащите се в тях лични данни). Те могат да запазват или разпечатват всички данни за предупрежденията, но **не могат да предприемат действия**, като например да създават или актуализират предупреждение.

12.2.2. Отговорник по предупреждения

Задачата на отговорниците е да обработват предупрежденията от името на своя орган. Те могат да **създават и изпращат** предупреждения за излъчване до съответния координатор. Могат да **получават и реагират** на предупреждения.

---

⁶ В случай че има няколко администратори на местни данни, всички те получават всички права за предупрежденията.

Могат да **изпращат и искат допълнителни сведения** във връзка с предупреждения. Могат да изпращат предложение за приключване, да коментират подобни предложения, изпратени от други органи в тяхната държава, и да изпращат възражения във връзка с подобни предложения от други държави. Въпреки това отговорниците в координатор по предупреждения **не могат да излъчват или разпространяват** предупреждения.

12.2.3. Разпространител на предупреждения (само за координатори по предупреждения)

Профилът „разпространител“ е достъпен само за потребители от координатор по предупреждения. Разпространителите отговарят за **разпространението** на предупреждения в своята собствена държава и за **излъчването** на предупреждения и свързани с тях сведения до други държави. Разпространителите в получателя на входящи предупреждения **потвърждават получаването** им и отговарят за първоначалното им разпращане до органи и координатори по предупреждения в тяхната държава. Разпространителите в другите координатори по предупреждения решават дали да изпратят предупреждението и до **допълнителни органи** от техния регион или област на компетенции.

Разпространителите във всички координатори по предупреждения могат да **излъчват** нови предупреждения до други държави. Могат да изпращат и излъчват допълнителни сведения във връзка с текущи предупреждения. Могат също така да излъчват оттеглянето на предупреждение, предложения за приключване и възражения във връзка с подобни предложения.

Ако координатор по предупреждения получи „**окончателно одобрение**“, неговите разпространители могат да **редактират съдържанието** на предупрежденията и свързаната с тях информация, преди да ги излъчат. Тези разпространители могат също да **изтриват** предупреждението или свързани с него сведения, преди да го излъчат.

12.2.4. Основен потребител

Всички потребители на ИМІ с достъп до работата по предупреждения, които не са администратори на местни данни и не са получили някой от специалните профили, описани по-горе, автоматично получават основен достъп до предупрежденията. Те имат **общ поглед** върху всички (входящи и изходящи) предупреждения на своя орган, но не могат да виждат данните за тях и **не могат** да създават предупреждения или да **предприемат действия** по текущи такива.

Това е достъпът по подразбиране, който се дава на всички потребители в органа, които вече работят със заявки за информация в модула на ИМІ за услугите. Така например отговорниците по заявки автоматично получават права на основен потребител за предупреждения. Ако някой от тях трябва да играе по-активна роля по отношение на предупрежденията, той може да получи съответните права в допълнение към правата си на отговорник по заявки.

12.2.5. Комбинирани профили

IMI позволява на потребителите да комбинират своите профили. Потребител от координатор по предупреждения с права на разпространител може да има права и на отговорник по предупреждения. Това ще му позволи да **създава, изпраща и излъчва предупреждения**.

Въпреки това не забравяйте, че изпращането и излъчването остават **различни стъпки**, които трябва да бъдат извършени поотделно, дори ако ги извършва един и същи човек.

Разлики между отговорниците по предупреждения и разпространителите на предупреждения. Кой какво може?

		Отговорник по предупреждения (в орган или координатор по предупреждения)	Разпространител на предупреждения (само в координатори по предупреждения)
Създаване на предупреждение	Изпращане	√	
	Излъчване		√
Изпращане/искане на допълнителна информация	Изпращане	√	√
	Излъчване		√
Оттегляне на предупреждение (само орган инициатор и координатор)	Изпращане	√	
	Излъчване		√
Предложение за приключване на предупреждение (само в държавата на установяване)	Изпращане	√	
	Коментар	√	√
	Излъчване		√
Възражение във връзка с предложение за приключване	Изпращане	√	√
	Излъчване		√
Приключване на предупреждение (само координатор, излъчил предложението за приключване)			√

13. РАБОТА С ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ В ІМІ

Предупрежденията следват своя ясно определен **жизнен цикъл**, състоящ се от основни етапи (вж. раздел 2.2) и допълнителни етапи, които не задължителни във всеки случай. При преминаване от един етап към друг, **статусът** на предупреждението се актуализира автоматично и се показва на екрана.

13.1. Изпращане на предупреждение

13.1.1. Създаване и изпращане на предупреждение

За да могат да създадат предупреждение, потребителите трябва да са отговорници по предупреждения в орган или координатор по предупреждения. Най-напред отговорникът попълва **контролен списък** с критерии за изпращане на предупреждение (за подробности вижте Част 1 от настоящия документ). ІМІ автоматично превежда отговорника през този процес. Ако критериите са изпълнени, той въвежда **данните на доставчика на услуги**, който причинява потенциалната вреда, както и **описание на случая**. Може да добави и придружаващи документи. От списъка със своите свързани координатори той **избира координатора по предупреждения**, който ще отговаря за излъчване на предупреждението. **Избира държавите-членки**, на които то трябва да бъде изпратено. Ако има информация за конкретни органи в избраните държави, които доколкото му е известно трябва да бъдат предупредени, той може да добави тази информация в поле за свободен текст.

Още при първото запазване на проекта за предупреждение, на който и да е етап от въвеждането на данни, то получава **номер**. Статусът му е:

„Проект за предупреждение“

След като попълни всички данни, отговорникът **изпраща** предупреждението на избрания координатор. Предупреждението получава статус:

„Предупреждение, изпратено за излъчване“

13.1.2. Излъчване на предупреждение

Всички разпространители от избрания координатор по предупреждения ще бъдат информирани автоматично, че са получили предупреждение за излъчване.

Ако сметнат, че техният орган не е компетентен да реши дали то трябва да бъде излъчено или не и че трябва да бъде изпратено на друг координатор по предупреждения, те могат да **препратят** предупреждението на другия координатор.

След като координаторът приеме предупреждението, то получава статус:

„Предупреждение, очакващо излъчване“

Разпространителят трябва да **провери** дали всички критерии са изпълнени и дали сведенията са точни и пълни.

Ако координаторът по предупреждения има „**окончателно одобрение**“, разпространителят може да **редактира** предупреждението и дори да го **изтрие**, ако установи, че то не трябва да се изпраща.

Ако тази настройка не е активирана и разпространителят на предупреждения открие, че липсват важни сведения например, той може да се свърже с органа инициатор извън системата и да го помоли да редактира предупреждението. Ако разпространителят установи, че предупреждението изобщо не трябва да се изпраща, той може да помоли органа инициатор да го изтрие.

Без значение дали има „окончателно одобрение“ или не, разпространителят винаги може да **добавя държави получатели** на предупреждението, ако това е необходимо, доколкото му е известно, защото рискът може да съществува и в тези други държави.

След като е сигурен, че предупреждението е готово за изпращане, разпространителят го **излъчва** до избраните държави. Всяко предупреждение автоматично се изпраща и до Комисията в съответствие с директивата за услугите.

Предупреждението получава статус: „**Предупреждението е излъчено**“

13.2. Редактиране и поправка на предупреждение

След излъчването на дадено предупреждение само държавата инициатор може да редактира и коригира информацията в него. Ако получи нови сведения във връзка с предупреждението, тя може:

- да добави **държава получател**,
- да промени **държавата на установяване** на доставчика на услуги⁷,
- да промени **данните за доставчика на услуги** и
- да измени **описанието на случая**.

Само координаторът, излъчил предупреждението, може да добавя държави получатели и да променя държавата на установяване. Ако този координатор има „окончателно одобрение“, той може също да променя данните за доставчика на услуги и описанието на случая. В противен случай органът инициатор си запазва това право.

Промените се **прилагат автоматично** и стават **видими незабавно** за всички получатели. Не е необходимо ново излъчване на предупреждението.

Ако държавата на установяване се промени, всички получатели на предупреждението получават автоматично електронно известие за това.

---

⁷ Това е възможно само ако в момента няма активно предложение за приключване на предупреждението.

13.3. Оттегляне на предупреждение

Въпреки предпазните мерки дадена държава може да изпрати предупреждение въз основа на неверни или неточни сведения и да открие грешката си едва по-късно. В такъв случай държавата инициатор трябва да **оттегли** предупреждението. Това е възможно на всеки етап от жизнения цикъл на предупреждението. Подобно на изпращането на предупреждение, оттеглянето се извършва на два етапа. Органът инициатор **изпраща предложение за оттегляне** на предупреждението, което получава статус „**Предложение за оттегляне, което трябва да се излъчи**“.

Координаторът по предупреждения **излъчва предложението** (бутонът „Излъчване“ се намира в таб „**Управление на оттеглянето**“). След това предупреждението вече не е активно. Към него не могат да се добавят нови сведения, а получателите го виждат в ограничен вид. Статусът на предупреждението е „**Предупреждението е оттеглено**“.

13.4. Управление на получателите на предупреждение

13.4.1. Потвърждаване на получаването на предупреждение

Излъчените предупреждения се получават в Европейската комисия⁸ и от определения от всяка държава получател на входящи предупреждения.

Разпространителите на предупреждения в органа получател трябва да **потвърдят получаването** им. Те получават автоматично известие по електронната поща, когато пристигне ново предупреждение, и могат да го видят със статус „Предупреждение, очакващо потвърждение за получаване“.

13.4.2. Разпространяване на предупреждение

Разпространителите в получателя на входящи предупреждения отговарят също така за **първоначалното разпространение** на пристигналото предупреждение. Те избират органи и координатори по предупреждения, за които то е от интерес и им го изпращат. Ако държавата инициатор е **предложила органи**, до които доколкото ѝ е известно то трябва да се изпрати, разпространителите проверяват това и ако нямат възражения включват тези органи в списъка на получателите.

След това разпространителите на предупреждения в избраните координатори могат да **добавят допълнителни получатели**.

След разпространяването на предупреждението само разпространителите в получателите на входящи предупреждения могат да **изтриват получатели**. Получатели могат да бъдат изтрити само ако още не са предприели никакви действия по предупреждението. Това може да се случи, когато даден получател счита, че то не е от интерес за неговия орган и информира получателя на входящи предупреждения за това. Ако органът бъде изтрит от списъка с получатели, той повече няма да получава информация за развитието на предупреждението.

---

⁸ От съображения за поверителност Комисията не може да вижда личните данни, съдържащи се в предупреждението.

Имайте предвид, че в **държавата инициатор** също се извършва **разпространяване**. Получателят на входящи предупреждения в нея автоматично получава всички изходящи такива. След излъчването на предупреждението той може да избере **допълнителни получатели** в своята страна и да разпрати предупреждението и до тях.

13.5. Изпращане и искане на допълнителна информация за предупреждение

Във всеки момент от жизнения цикъл на дадено предупреждение всяка от участващите държави, може да добавя информация към него, напр. за да осведоми останалите държави получатели за мерките, които е предприела срещу въпросния доставчик на услуги (вижте Част 1 от настоящия документ за повече примери). Чрез функцията за допълнителна информация държавите могат също да предлагат приключване на предупреждението на държавата, отговаряща за това приключване. Държавите получатели могат също така да **искат допълнителна информация** от държавата инициатор или от друга държава получател, която вече е добавила информация към предупреждението.

Както изпращането, така и искането на допълнителна информация се извършва на **два етапа**. Отговорник или разпространител на предупреждения изпраща информацията до координатор, а разпространителят в координатора я проверява и излъчва.

Всички отговорници по предупреждения и разпространители от всички органи, участващи в предупреждението, получават автоматично известие за добавянето на нова информация към него.

13.6. Приключване на предупреждение

Както е обяснено в насоките за предупрежденията, за стартиране на процеса по приключване отговаря **държавата, в която доставчикът на услуги е установен**. Това трябва да стане възможно най-бързо след премахването на риска.

Ако държавата на установяване е **неизвестна**, за приключването отговаря държавата инициатор.

Процесът на приключване се състои от две фази:

- По време на първата фаза всички органи от държавата на установяване могат да решат заедно дали да се предложи приключване на другите държави (**период на коментари**).
- През втората фаза, след излъчването на предложението за приключване, всички останали участващи държави могат да възразят срещу него, ако смятат, че предупреждението трябва да остане активно (**период на възражения**).

13.6.1. Създаване на предложение за приключване

Отговорниците по предупреждения във всеки орган получател в държавата на установяване могат да **създадат предложение за приключване**, ако са установили, че рискът вече не съществува. Предложението за приключване може да бъде изпратено на всеки свързан с органа координатор, който тогава става „координатор по приключването“.

Веднага след **изпращане на предложението** (дори преди координаторът по приключването да предприеме действия) всички останали органи в държавата на установяване, получили предупреждението, получават автоматично електронно известие, че могат да добавят коментари към предложението. Ако обаче координаторът по приключването има право на окончателно одобрение, той може да редактира или изтрие предложението по всяко време.

Имайте предвид, че фазата на коментарите включва само дейност в една държава – на този етап координаторът не трябва да извършва определено действие.

Предупреждението получава статус **„Предложението за приключване е отворено за коментари“**.

13.6.2. Коментари към предложението за приключване

Предложението за приключване остава **отворено за коментари** в държавата на установяване за определен период от време, приет от всички държави. През този период предложението все още може да бъде **редактирано или отменено** от органа, който го е изпратил, или от координатора по приключването (в зависимост от настройката „окончателно одобрение“).

В края на периода на коментари разпространителите на предупреждения в координатора по приключването получават електронно известие, че този период е изтекъл. От този момент нататък не могат да се добавят повече коментари. **Самото предложение** за приключване обаче **все още може да бъде редактирано или отменено**. Предупреждението получава статус **„Предупреждението за приключване очаква излъчване“**.

13.6.3. Излъчване на предложението за приключване

След това разпространител на предупреждения от координатора по приключването **оценява всички получени коментари** и решава дали предложението трябва да бъде излъчено до другите държави или не.

Ако заключи, че предупреждението трябва да остане активно, той може да **отмени предложението** (ако координаторът, от който е част, има окончателно одобрение) или да помоли органа инициатор да направи това.

Ако разпространителят заключи, че предупреждението трябва да бъде приключено, той **излъчва предложението** (бутонът „Излъчване“ се намира в таб **„Управление на приключването“**). Разпространителят може да реши да **включи отделни коментари или всички коментари**, направени в неговата държава по повод на предложението. Излъчването води до изпращане на автоматично известие до отговорниците и разпространителите на предупреждения във всички държави,

получили предупреждението, информиращо ги, че е предложено приключване. Предупреждението получава статус **„Предложението за приключване е отворено за възражения“**.

13.6.4. Възражения във връзка с предложение за приключване

Сега всички държави могат да изразят евентуалните си **възражения** против приключването, в случай че имат сведения, че рискът продължава да съществува.

Срокът за повдигане на възражения също се определя по взаимно съгласие от държавите-членки. В рамките на този срок отговорниците и разпространителите на предупреждения от участващите органи могат да **изпращат възраженията** си на координатор по предупреждения. Това се прави чрез **функцията „Допълнителна информация“**, която съдържа раздел „Възражение във връзка с предложение за приключване“.

Изпращането и излъчването на възражения е процес на два етапа също като изпращането на всеки друг вид допълнителна информация. Разпространител от координатора по предупреждения решава дали да **излъчи** възражението до другите държави или не. След излъчването му всички получатели на предупреждението от всички държави получават автоматично електронно известие за това.

След изтичане на периода на възражения разпространителите на предупреждения на координатора по приключването в държавата на установяване получават автоматично електронно известие за това.

13.6.5. Приключване на предупреждение

След като вземе предвид всички възражения от другите държави, координаторът по приключването в държавата на установяване решава дали да приключи предупреждението или не. За да може да **приключи предупреждение**, потребителят от координатора по приключването трябва да има права на разпространител на предупреждения.

Предупреждението получава статус **„Предупреждението е приключено“**.

След приключването на предупреждението потребителите могат да виждат само ограничен брой данни за него. Те включват:

- общи сведения за предупреждението без лични данни,
- списъка на получателите и
- протичането му.

Шест месеца след приключването на предупреждението всички лични данни се изтриват от системата автоматично.

Ако дадена държава е убедена, въпреки приключването от страна на държавата на установяване, че рискът продължава да съществува, тя може да **създаде ново предупреждение**.

14. ПРОСЛЕДЯВАНЕ НА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯТА

14.1. Автоматични електронни съобщения

IMI изпраща автоматични електронни съобщения до всички участници в дадено предупреждение всеки път, когато те могат да **предприемат действия** във връзка с него или когато има **нова информация** за него. Електронните известия се изпращат само на личните адреси на потребителите със съответните права за предупреждения. Ето защо е важно често да проверявате адресите, които сте регистрирали в IMI за нови съобщения.

Автоматичните съобщения са стандартизирани и не съдържат информация за съдържанието на дадено предупреждение или лични данни за съответния доставчик на услуги.

14.2. Списъци с предупреждения

Всеки потребител, имащ достъп до работата по предупреждения в IMI, има достъп и до списъка с предупреждения, в които неговият орган участва. Списъкът показва:

- номерата на предупрежденията
- засегнатите дейности по предоставяне на услуги
- държавата на установяване на съответните доставчици на услуги
- органите инициатори
- текущите статуси на предупрежденията и
- датите на излъчване.

В списъка **може да се търси** по различни критерии. Той е достъпен и от меню „Търсене на предупреждения“.

В зависимост от правата, с които разполагат, потребителите могат да отворят предупреждения от този списък и да работят с тях.

14.3. Отпечатване на предупреждения

Органите и координаторите по предупреждения могат да **архивират** изпратените и получените чрез IMI предупреждения. За тази цел те могат да съставят и разпечатват доклади на всеки етап от развитието на дадено предупреждение, включително когато то е още на етап проект.

Всеки потребител може да разпечатва данните, които вижда в системата, в зависимост от своите права. Основните потребители могат да разпечатват само общите сведения (вкл. списъка на получателите и историята на протичане на предупреждението), а разглеждащите предупреждения и отговорниците по предупреждения могат да разпечатват всички данни за него.

Когато дадено предупреждение е оттеглено или приключено и за него се виждат само ограничен брой данни, могат да бъдат разпечатвани само те.

Моля имайте предвид, че всички по-нататъшни операции с разпечатаните данни трябва да са в съответствие с националните и европейските правила за защита на данните.

15. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Обменът на информация, свързана с предупрежденията в IMI, е **необходим, за да бъде изпълнено правно задължение**. Поради тази причина той е напълно законен от гледна точка на неприкосновеността на данните. Въпреки това Комисията е наясно с последствията от използването на подобна система. Ето защо тя е положила големи усилия при разработването на IMI, за да гарантира поверителността на данните в нея и насърчава държавите, отговарящи за прилагане на законите за защита на данните при изпращане или получаване на предупреждения, **да бъдат за правилното прилагане на тези закони**.

Механизмът за предупреждение съдържа редица **предпазни мерки за защита на данните**:

- **Достъпът** до данните е **ограничен** до органите, които изрично са получили достъп до предупреждения.
- Контролният списък в началото на процеса на съставяне на предупреждение и процедурата на изпращане на два етапа с участието на координатор гарантират, че **не се изпращат ненужни предупреждения**.
- Държавата инициатор преценява кои други държави трябва да получат предупреждението, а получателят на входящи предупреждения решава кои органи трябва да го получат в неговата държава. Това гарантира, че предупрежденията **не се изпращат до повече получатели, отколкото е необходимо**, за да бъдат спазени изискванията за информиране.
- **Комисията** получава всички изпратени предупреждения, както е предвидено в директивата за услугите. Въпреки това тя **няма достъп до личните данни**, съдържащи се в предупрежденията.
- Ако въпреки всички предпазни мерки бъдат изпратени необосновани предупреждения, те могат бързо да бъдат **оттеглени**. Неточните данни могат да бъдат **коригирани или изтрети**.
- Предупрежденията се **приключват веднага щом рискът престане да съществува**. Веднага след приключването данните стават невидими за всички потребители, а личните данни се изтриват 6 месеца след приключването.

За повече информация за защитата на данните в контекста на механизма за предупреждение и в IMI като цяло моля вижте доклада на Комисията за защитата

на данните в Информационната система за вътрешния пазар и препоръката на Комисията за насоки за защита на данните в ИМІ⁹.

16. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА КООРДИНАТОРИ – СЪЗДАВАНЕ НА НЕОБХОДИМИТЕ СТРУКТУРИ ЗА ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ ВЪВ ВАШАТА СТРАНА

16.1. Първа регистрация от Комисията

Единственото системно изискване за използване на механизма за предупреждение в ИМІ е във всяка държава да има един орган, регистриран като **получател на входящи предупреждения**. Когато механизмът влезе в действие, Комисията регистрира **получатели на входящи предупреждения** за всички държави, а когато те бяха вече регистрирани в ИМІ органи, им предостави достъп до предупрежденията и им даде тази роля.

За регистрирането на допълнителни координатори и органи по предупреждения, ако това е необходимо, отговарят държавите-членки.

По дефиниция националните ИМІ координатори (NIMIC) и върховните делегирани ИМІ координатори (SDIMIC) носят **пълна отговорност** в своя географски регион за всички законодателни области и свързаните с тях работни процеси в ИМІ. Ето защо Комисията даде достъп до работата с предупреждения на всички NIMIC и SDIMIC. Така те могат да **предоставят достъп на други органи от своите страни** до работата по предупреждения.

Административната роля на NIMIC и SDIMIC обаче не им дава права по отношение на **съдържанието** на предупрежденията. Те могат да получават всяка една от ролите, описани в раздел 3.1 по-горе в зависимост от компетенциите им и от административната структура в тяхната страна.

16.2. Регистриране на органи и достъп до работата с предупреждения

Координаторите по предупреждения могат да бъдат регистрирани и да получат достъп до предупрежденията от

- NIMIC
- SDIMIC
- координатори на законодателна област (LIMIC)¹⁰ за директивата за услугите.

Органите по предупреждения могат да бъдат регистрирани и да получат достъп до предупрежденията от

---

⁹ С(2009) 2041 окончателен. ОВ L 100, 18.4.2009 г., стр. 12.

¹⁰ LIMIC е роля на координатор с цялостни компетенции за една законодателна област. Във всяка държава може да има само един LIMIC за дадена законодателна област.

- NIMIC
- SDIMIC
- LIMIC и
- делегирани IMI координатори (DIMIC).

С други думи, DIMIC не могат да регистрират координатори по предупреждения.

По време на регистрацията на координатори по предупреждения е важно да се определи дали те трябва да имат право на „**окончателно одобрение**“ в работата по предупреждения (т.е. дали ще им бъде позволено да редактират или изтриват свързана с предупреждения информация, изпратена до тях от координатори по предупреждения).

Имайте предвид, че **достъпът до работата по предупреждения** се предоставя **отделно от достъпа до законодателна област „Услуги“**. Когато се регистрира нов орган с достъп до предупрежденията, той трябва

1. да бъде регистриран в IMI,
2. да получи достъп до законодателна област „Услуги“ и
3. да получи достъп до работен процес „Предупреждения“.

16.3. Свързване на органи и координатори

Когато даден орган получи достъп до предупрежденията като **орган по предупреждения**, той трябва да бъде **свързан** с поне един **координатор по предупреждения** във своята страна. По-късно могат да се добавят или изтриват допълнителни координатори.

За органите по предупреждения е важно да бъдат свързани с правилните координатори по предупреждения, тъй като могат да **изпращат свързана с предупреждения информация само на свързани с тях координатори**.

За разлика от тях координаторите могат да **разпространяват предупреждения до всички органи и координатори по предупреждения** в своята страна, без значение дали са свързани с тях или не.